

telsesforening*), at Understøttelse til Moderen efter Fattiglovens §§ 44, 61 og 63 dog ikke medfører denne Virkning, og at Bidraget undtagelsesvis, naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan udstrækkes indtil det fyldte 18de Aar.

3) Efter Lovforslaget skulde af Udgifterne til de heromhandlede Understøttelser $\frac{1}{3}$ udredes af Statskassen, $\frac{2}{3}$ af vedkommendes Opholdskommune. Dette forandredes til $\frac{1}{2}$ af Staten, $\frac{1}{2}$ af Kommunen (saaledes som Fordelingen er efter Alderdomsunderstøttelsesloven). Foreslaaet af fornævnte Udvalgsflertal og vedtaget med 30 St. mod 14.

Folketinget vedtog — med 45 Stemmer (34 tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod) — at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det i Samlingen 1911—12 var vedtaget i Folketinget. Da *Landstinget* ligeledes fastholdt sin tidligere Vedtagelse, henvistes Sagen til Behandling i Fællesudvalg.

Hele Fællesudvalget enedes om at give Loven den ovenfor gengivne Affattelse 3: Landstingets Vedtagelser under Nr. 1 og Nr. 3 accepteredes, ligeledes Landstingets Vedtagelse under Nr. 2, dog med nogle Modifikationer i de faste Takster, idet der navnlig indsattes en Bemærkning om, at det undtagelsesvis skal kunne afgøres ved Kommunalbestyrelsens Skøn, om en Enke, der falder ind under den Kategori, som anses for trængende, i Virkeligheden kan anses herfor m. v.; endvidere tilføjedes til den af Landstinget vedtagne Formuegrænse: 4,000 Kr. „med et Tillæg af 500 Kr. for hvert Barn under 14 Aar,“ ligesom der til de Tilfælde, hvor Understøttelsen skal bortfalde, føjedes det, at hendes økonomiske Kaar væsentlig forbedres. Endvidere indsattes, at Hjælp til Enken af Hjælpekassen (eller den kommunale Afdeling af Københavns Understøttelsesforening) ikke bevirker Bortfald af Understøttelse efter Enkebørneloven, naar Hjælpen er givet i Anledning af Sygdommen hos Moderen eller Børnene. Endelig indsattes Overgangsbestemmelsen om de Enker, der ved Lovenes Ikrafttræden oppebærer Understøttelse. (En Revisionsbestemmelse, der stod i Folketingets Forslag, bortfaldt).

Begge Ting vedtog Fællesudvalgets Indstilling enstemmig — Folketinget med 79 St., Landstinget med 47 St.

20. Lov, hvorved Herning Kommune oprettes til Købstad. (Indenrigsministeren). [A. Sp. 2049 — C. Sp. 13, 25].

*) Lewinsky vilde dog ikke følge Flertallet i dets Forslag om, at ogsaa modtagen Hjælp fra Hjælpekasser og Københavns Understøttelsesforening skal bringe Understøttelsen til at bortfalde.